

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Α.Π.: 627

Αθήνα, 6 Μαΐου 2025

Προς:
Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας & Οικονομικών
Γενική Γραμματεία Χρηματοπιστωτικού Τομέα
και Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους
Διεύθυνση Χρηματοοικονομικής Πολιτικής
Τμήμα Γ' Ειδικών Χρηματοδοτήσεων
E-mail: c.trasanidis@minfin.gr

Κυρίες, Κύριοι,

Θέμα: Απάντηση στην υπ' αριθ. 1691/10.04.2025 αναφορά του Βουλευτή της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ, κ. Βιλιάρδου Βασίλειου

Λάβαμε το με αριθμό 73655 ΕΞ 2025 έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβιβάσατε την με αριθμό 1691/10.04.2025 αναφορά του Βουλευτή, κ. Βιλιάρδου Βασίλειου, η οποία αφορά σε ενδεχόμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την προστασία των δανειοληπτών σε ελβετικό φράγκο.

Επειδή πρόκειται για ζήτημα προεχόντως νομικό, και με τη ρητή δήλωση ότι δεν υπεισερχόμαστε στη διαχείριση των χαρτοφυλακίων από τα Μέλη μας, θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι **νομικά**, το ζήτημα των δανείων σε ελβετικό φράγκο έχει κριθεί σε ανώτατο εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Ειδικότερα, η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, με την υπ' αριθ. 4/2019 απόφασή της, έκρινε ότι η αναγραφή όρου στη Σύμβαση Δανείου, που έχει καταρτιστεί σε αλλοδαπό νόμισμα σύμφωνα με τον οποίο «ο οφειλέτης υποχρεούται να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του προς την τράπεζα είτε στο νόμισμα της χορήγησης είτε σε ευρώ με βάση την τρέχουσα τιμή πώλησης του νομίσματος της χορήγησης» δεν συνιστά διαζευκτική ενοχή. Πρόκειται για όρο που στηρίζεται στο άρθρο 291 του Αστικού Κώδικα, και δεν συνιστά διατάραξη της ισορροπίας των Συμβαλλομένων. Επομένως, ο όρος δεν είναι καταχρηστικός.

Σημειώνουμε, εξάλλου, όπως έχει κριθεί και από την παραπάνω απόφαση, αλλά και από άλλες αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, ότι οι Συμβάσεις Δανείου έχουν μεγάλη διάρκεια (κατά μ.ο. 20ετή) και επομένως ενδιάμεση μεταβολή της ισοτιμίας δεν συνιστά άνευ ετέρου ζημία για τον δανειολήπτη. Τέλος, θα πρέπει να αναφερθεί ότι η επιτοκιακή επιβάρυνση των δανειοληπτών σε ελβετικό φράγκο ήταν σημαντικά χαμηλότερη από την επιβάρυνση των συμβάσεων σε ευρώ, και επομένως υπήρχε σαφές αντιστάθμισμα και όφελος του δανειολήπτη από τη συνομολόγηση του δανείου σε ελβετικό φράγκο. Τούτο επισημαίνει το σύνολο της νομολογίας και επίσης η ΟΛΑΠ 4/2019.

Τα ανωτέρω επιβεβαιώθηκαν με την απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2021 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί της υποθέσεως C-243/20. Ειδικότερα, το Πολυμελές

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Πρωτοδικείο Αθηνών υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της Οδηγίας 93/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ρήτρα σε σύμβαση μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, η οποία απηχεί νομοθετική, ή κανονιστική διάταξη ενδοτικού δικαίου, ήτοι διάταξη που εφαρμόζεται κατ' αρχήν, ελλείψει διαφορετικής συμφωνίας των συμβαλλομένων, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ακόμη και αν δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης. Περαιτέρω, το άρθρο 1, παράγραφος 2, της Οδηγίας 93/13/ΕΚ έχει την έννοια ότι εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οι ρήτρες στις οποίες αναφέρεται το εν λόγω άρθρο, ήτοι οι διατάξεις αναγκαστικού και ενδοτικού δικαίου του κράτους μέλους, ακόμη και αν αυτό δεν έχει μεταφερθεί τυπικά στην έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση.

Με εκτίμηση,

Χαρούλα Απαλαγάκη
Acting Γενική Διευθύντρια

Σύλβια Φιλιππάκη
Επικεφαλής Νομικού Γραφείου